

osadzony w więzieniu na mocy postanowienia*)

dla miasta Krakowa w Krakowie

Prokuratura Powiatowa
Sądu Wojewódzkiego
Powiatowego

w .....
z dn. 13.VII.1960 r. Nr akt 4.Ds.962/60 w sprawie

o przestępstwo z art. 257 § 1 kk.

winien być niezwłocznie zwolniony z więzienia, jeśli nie podlega zatrzymaniu w innej sprawie.

O zwolnieniu należy Sąd powiadomić

(Pieczęć)

Przewodniczący - Sędzia

*) Należy tu wymienić to postanowienie, które było podstawą wydania nakazu przyjęcia do więzienia.

MS. K nak. 5 C.W.D. W-wa Bema 60 zam. 1164/Wa
Druk. Techn. Btrn. zam. 265 11.2.59 70000

Sign. akt. IV kpr 3386/60

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 1960 r. Sąd Wojewódzki Powiatowy

wolno m. kwalifikacja Wydział 15

na posiedzeniu niejawnym w składzie następującym:

Przewodniczący - sędzia *el. eltopiniński*

Sędziowie -

Protokółant

przy udziale prokuratora

po rozpoznaniu wniosku *Tarabulnia* *Stanisław Jankowski* w przedmiocie

zawołania *z dnia 30 VIII 1960*

na mocy art. 356 kpk postanawia:

osobę o powołaniu w przedmiocie
wniosku tymczasowego za pomocnikiem
prokuratora p. o. obywatela Jankowskiego
przy uwzględnieniu w kwalifikacji

Stolera

je o rpgrouie via via dleunie puelonaki
kruun dnuunp8 o est. 182 v. p. n. jolo puelon
neleoneopie sruun8 i puelonavego.

ITeet Aluel

ZESPOŁ ADWOKACKI Nr. 9
Kraków, ul. Gołębia 6
Tel. 540-80
Mgr WŁADYSŁAW UZAR
adwokat

Sąd Powiatowy dla m. Krakowa
w Krakowie

Pod. = 8. LIST. 1960

Sąd Powiatowy dla m. Krakowa
w Krakowie.

do Sygn.IV.Kp.3386/60

Oskarżony: Paweł Golonka, prac.umysł., zam.w Krakowie, ul.Wrzesińska 7/2, dział
przez obtońcę

ZESPOŁ ADWOKACKI Nr. 9
Kraków, ul. Gołębia 6
Tel. 540-80
Mgr WŁADYSŁAW UZAR
adwokat

R E W I Z J A

oskarżonego od wyroku Sądu Powiatowego dla m.Krakowa w Krakowie z dnia
30 sierpnia 1960 r., Sygn.IV.Kp.3386/60

do Sądu Wojewódzkiego

w Krakowie

Oskarżony zaskarża w całości wyrok Sądu Powiatowego dla m.Krakowa
w Krakowie z dnia 30 sierpnia 1960 r., Sygn.IV.Kp.3386/60 z przyczyn wy-
mienionych w art.371 pkt 1,3 i 4 kpk

i w n o s i

o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go z oskarżenia

alternatywnie

o zmianę zaskarżonego wyroku przez zastosowanie warunkowego zawieszenia
wykonania kary.

U z a s a d n i e n i e

Obrazy przepisu art.257 kk dopatruje się oskarżony w tym, iż Sąd
uznał go winnym przestępstwa z tego artykułu mimo, iż w czynie jego brak
jest znamion stanowiących o takim przestępstwie.

Przesłpstwo z art.257 kk może być popełnione tylko umyślnie, a więc
musi wystąpić zły zamiar bezpośredni sprawy.

Tymczasem wszystkie okoliczności ujawnione w toku przewodu sądowego
wskazują najdobitniej na brak jakiegokolwiek zamiaru po stronie oskarżo-

78

nego w kierunku zaboru cudzego mienia , a całe zajście można nazwać jedynie przypadkiem , jednym z wielu, zdarzającym się w pozostającym pod wpływem alkoholu towarzystwie.

Pokrzywdzona Janina Woźny od początku nie posądzała nawet oskarżonego o zabór tak, jak i innych osób z towarzystwa, które przy zamkniętych drzwiach cukierni późno w nocy razem z nią/ notatka służb.k.2/ raczyło się alkoholem. Co więcej , Janina Woźny nawet początkowo nie przypuszczała, by ktoś z obecnych w cukierni-sklepie zabrał jej teczkę, bo wróciła do sklepu powtórnie by jej szukać, a gdy na drugi dzień w komisariacie M.O. wskazano jej osk. Golonkę jako tego, u którego zakwestionowano teczkę z dokumentami, - to była bardzo zdziwiona, bo osk. Golonkę znała od kilku miesięcy , jako klienta i porządnego człowieka.

Ilość wypitych trunków/ św. Piwowarski, Beliga, wyjaśn. osk., notatka służb.k.2. "3 butelki z wypitego wina/ oraz różnorodność ich /wódka, piwo, porter, wino i wódka/ wskazują na to, że całe towarzystwo było pod mocnym zamroczeniem alkoholowym tak, że można sądzić iż nawzajem nie wiedzieli o sobie.

Wszak osk. Golonka wychodząc ze sklepu musiał być wobec zamkniętej kraty przez kogoś wypuszczany i wówczas możliwe było zauważenie, iż posiada przy sobie jakąś teczkę. To wszystko uszło jednak uwadze trzech osób, o to pokrzywdzonej, św. Piwowarskiego i św. Amsta.

Pomidory zostały dostarczone do sklepu zaraz po godz. 19-tej i wtedy zamknięto kratę , a w sklepie byli już oskarżony i Piwowarski , natomiast oskarżony wyszedł po godzinie 22-giej, a nie jest wykluczone iż około 23-ciej skoro z notatki służbowej k.l. wynika, że o godz. 23,20 zauważono pod sklepem pokrzywdzonej 2 N.N. mężczyzn i jedną kobietę.

Zachowaniu się oskarżonego w sklepie nie można przypisać absolutnie takich cech, któreby wskazywały na zamiar zaboru cudzego mienia. Jeżeli więc sam oskarżony zabrał ze sklepu teczkę pokrzywdzonej, to stało się to tylko na skutek przypadku i pomyłki. Oskarżony znał teczkę-aktówkę noszoną przez św. Beligę i ta wyglądem odpowiadała teczce pokrzywdzonej.

Dlatego też, gdy oskarżony po upływie kilku godzin ocknął się na ławce na plantach i to nieopodał swego mieszkania i zauważył obok siebie aktówkę, której wygląd skojarzył z wyglądem teczki widzianej u Beligi, to od razu powstała u niego myśl, że po przyjeździe do pracy/ o godz. 7-mej/ i spotkaniu Beligi, z którym razem pracował sprawę wyjaśni.

Okoliczność, iż oskarżony powyjmował z teczki częściowo znajdujące się tam przedmioty i pieniądze uzasadniona jest tym, że zamek przy teczce był zepsuty, nie zamykał jej / zeznania św. J. Woźniak/ i oskarżony dla prostego zabezpieczenia tych przedmiotów poprzekładał je do kieszeni.

Tak zresztą sam wyjaśnił i brak jest dowodu przeciwnego.

U z a s a d n i e

Sąd I-ej instancji skazał oskarżonego Pawła Golonkę na 6 miesięcy więzienia za kradzież aktówki z zawartością gotówki w kwocie 1.600 zł, kosmetyczki i dokumentów na szkodę Janiny Woźnej.

Obrońca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w całości i wniósł o uniewinnienie oskarżonego, bądź o warunkowe zawieszenie wykonania kary zarzucając, iż Sąd bezpodstawnie przypisał oskarżonemu winę, gdyż okoliczności wskazywały, że teczkę ze sklepu zabrał na skutek omyłki w przekonaniu, że stanowi ona własność jego kolegi, zawartość jej poprzekładał do kieszeni dla zabezpieczenia znajdujących się w niej przedmiotów i gotówki przed zgubieniem, gdyż zamek w teczce był zepsuty i niewątpliwie teczkę z zawartością zwróciłby właścicielce, gdyby nie został zatrzymany przez funkcjonariusza M.O. w kilka godzin po zabraniu teczki - nad ranem, zanim mógł wyjaśnić omyłkę i skontaktować się z właścicielką. Nadto rewizja wskazuje na rozbieżności w zeznaniach funkcjonariusza M.O. - Korzeńskiego odnośnie początkowego tłumaczenia się oskarżonego co do okoliczności wejścia w posiadanie dokumentów i teczki Janiny Woźniak, odnośnie zaś wymiaru kary podnosi odzyskanie teczki z zawartością przez pokrzywdzoną, niekaralność oskarżonego i jego stan rodzinny.

Sąd II-ej instancji uwzględnił rewizję obrońcy jedynie w części dotyczącej kary.

Tłumaczenie się oskarżonego, że aktówkę zabrał omyłkowo sądząc, że stanowi własność jego kolegi - Boligi i nie miał zamiaru jej przywłaszczenia na wiarę nie zasługuje, albowiem nie tylko przekładał do kieszeni pieniądze i inne przedmioty stano-

93

wiące zawartość aktówki, lecz nadto zdążył część pieniędzy przepić, a zatrzymany przez funkcjonariusza M.O. - Korzeńskiego na dworcu kolejowym w bufecie, podał mu, iż dowód osobisty Janiny Woźnej posiadał, gdyż ta przy okazji żyrowania weksli pozostawiła go u żony oskarżonego i właśnie miał go odnieść, że kredka i kosmetyczka, wyjęte z aktówki stanowiły własność jego żony, a dopiero gdy okazało się to nieprawdą, tłumaczył się, że aktówkę dał mu Boliga, którego odprowadzał do pociągu - co również było kłamstwem, gdyż Boliga wyszedł ze sklepu pierwszy, a oskarżony pozostał w sklepie. Sąd słusznie dał wiarę zeznaniom świadka Korzeńskiego co do opisanego wyżej tłumaczenia się oskarżonego po zatrzymaniu go z przedmiotami skradzionymi Janinie Woźnej, albowiem tenże funkcjonariusz M.O. nie znał oskarżonego i nie miał żadnych przyczyn do bezzasadnego obciążenia go, przy czym logicznie wytłumaczył, iż w krótkim zapisku urzędowym i pierwszym lakonicznym przesłuchaniu pominął pierwotne wypowiedzi oskarżonego.

Biorąc jednakże pod uwagę, że oskarżony nie był dotychczas karany, ma na utrzymaniu dwoje małych dzieci, a czynu przestępnego dopuścił się wykorzystując przypadkową okazję, że pokrzywdzona nie poniosła szkody wobec odzyskania teczki z zawartością i zwrócenia jej brakującej gotówki przez żonę oskarżonego, Sąd II-ej instancji zastosował do oskarżonego warunkowe zawieszenie wykonania kary w przekonaniu, że nie powróci on więcej na drogę przestępstwa, tym więcej, że poznał on dolegliwość kary pozbawienia wolności przebywając w areszcie tymczasowym.

J.R.

Sygn.akt VI.Kr.4441/60

WYSZANO

Karta karna dnia 26. IX. 1961

Wyrok do wykonania dnia 28.9.61

Wydział Wojskowy w Kr. St. Miasto 26. IX. 61

Skretura!

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 7 września 1961 r.

Sąd Wojewódzki w Krakowie w Wydziale VI-ym karnym-rewizyjnym
na posiedzeniu jawnym w składzie następującym :

Przewodniczący : S.W. W. Giećewicz /sprawozdawca,

Sędziowie : S.W. J. Lewicki

: S.W. J. Stańko

Protokolant : apl. S. Kaman

przy udziale wice Prokuratora Woj. W. Grzegoźka
po rozpoznaniu w dniu 7 września 1961 r. sprawy

P a w ł a G o l o n k i

oskarżonego z art. 257 §1 kk. z powodu rewizji, założonej przez
oskarżonego od wyroku Sądu Powiatowego dla Miasta Krakowa w Krako-
wie z dnia 30 sierpnia 1960 r. sygn. IV. Kp. 3386/60

na zasadzie art. 375, 384, 439 kpk. oraz art. 9 i 17 dekretu
o opłatach sądowych w sprawach karnych zaskarżony wyrok
zmienia w orzeczeniu o karze w ten sposób, że na mocy
art. 61 kk. wykonanie kary 6 /sześciu/ miesięcy więzienia
zawiesza warunkowo oskarżonemu Pawłowi Golonce na okres
lat 4-ech ; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymu-
je w mocy i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu
Państwa 50 zł kosztów postępowania i 75 zł opłaty sądowej
za II-gą instancję.

zwrócenia teczki pokrzywdzonej aż dopiero, gdy o tym by się przekonał, że teczka należy do niej, a to możliwe było po otwarciu sklepu przez pokrzywdzoną, a więc około godz. 8-mej. Tymczasem oskarżony został zatrzymany o godz. 5, 30.

Całkowicie sprzeczne z wynikami przewodu sądowego, a w szczególności z treścią notatek k. 6 i 7 jest ustalenie w zaskarżonym wyroku, że osk. Golonka po wypadnięciu dowodu osobistego J. Woźny powiedział, że należy on do koleżanki jego żony.

Sprzeczności tej Sąd ani nie omówił ani nie zwrócił na nią uwagi. Sprzeczne również jest to, jakoby oskarżony wyjaśnił iż był w jakimś nocnym lokalu. Oskarżony bowiem wogóle nie pamięta jak wyszedł ze sklepu J. Wpźniak i co dalej się działo, aż do chwili osknięcia się na ławce na plantach. Ten odcinek czasu kilku godzin wypadł z jego pamięci, nikt nie mógł więc o nim zeznawać, a tym samym uszedł on spod kontroli Sądu.

Tłumaczenie się oskarżonego w świetle wyników przewodu sądowego wydaje się nie tylko prawdopodobnym, ale i prawdziwym. Nie można przy tym nie zwrócić uwagi na samą osobę oskarżonego, który nie tylko, że nie był nigdy karany, ale cieszy się w swoim zakładzie pracy, gdzie bez przerwy pozostaje od przeszło 10-ciu lat jak najlepszą opinią. Tam oskarżony w drodze awansu społecznego i samokształcenia się doszedł od praktykanta ślusarskiego do stanowiska kalkulatora i technika produkcji, tam też pracuje jego żona. Oskarżony ma na utrzymaniu dwoje dzieci 1 1/2 i 3 lata.

Trudno przypisać w tych warunkach, by oskarżony chciał złamać sobie karierę i los rodziny przez zabór teczki niewątpliwie z nieznaną mu wartością i to osobie ~~znanej~~, która go znała, z którą przebywał krytycznego wieczoru przez kilka godzin i to w obecności też znanych jej mężczyzn.

Wszystko to przemawia jedynie za przypadkiem i pomyłką spowodowaną zamroczeniem alkoholowym, któremu oskarżony uległ wraz z innymi towarzyszącymi mu osobami nie wyłączając i pokrzywdzonej.

Charakterystycznym jest również to, że w chwili rozprawy względnie na długo przed nią nie istniała już żadna szkoda dla pokrzywdzonej. Albowiem żona oskarżonego dowiedziawszy się o wypadku wyrównała Janinie Woźniak brakującą kwotę będąc przekonaną, że oskarżony mógł ją nawet zgubić.

Przy takim przeanalizowaniu materiału przewodu sądowego nie można oskarżonemu przypisać jakiegokolwiek zamiaru przywłaszczenia, a zaistniały przypadek nie daje podstaw do ustalenia winy w kierunku przest. z art. 257kk.

Z tych względów wniosek rewizyjny o uchylenie wyroku i uniewinnienie oskarżonego z oskarżenia jest w pełni uzasadniony.

Alternatywny wniosek rewizyjny podyktowany jest jedynie ostrożnością procesową.

Sygn. akt VI.Kr.4441/60

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 7 września 1961 r.

Sąd Wojewódzki w Krakowie w Wydziale VI-ym karnym-rewizyjnym
na posiedzeniu jawnym w składzie następującym :

Przewodniczący : S.W. W. Giećewicz /sprawozdawca/

Sędziowie : S.W. J. Lewicki

: S.W. J. Stańko

Protokolant : apl. S. Kaman

przy udziale wice Prokuratora Woj. W. Grzegożka

po rozpoznaniu w dniu 7 września 1961 r. sprawy

P a w ł a G o l o n k i

oskarżonego z art. 257 §1 kk. z powodu rewizji, założonej przez
oskarżonego od wyroku Sądu Powiatowego dla Miasta Krakowa w Krako-
wie z dnia 30 sierpnia 1960 r. sygn. IV.Kp.3386/60

na zasadzie art. 375, 384, 439 kpk. oraz art. 9 i 17 dekretu

o opłatach sądowych w sprawach karnych zaskarżony wyrok

zmienia w orzeczeniu o karze w ten sposób, że na mocy

art. 61 kk. wykonanie kary 6 /sześciu/ miesięcy więzienia

zawiesza warunkowo oskarżonemu Pawłowi Golonce na okres

lat 4-ech ; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymu-

je w mocy i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu

Państwa 50 zł kosztów postępowania i 75 zł opłaty sądowej

za II-gą instancję.

Uzasadnienie

Sąd I-ej instancji skazał oskarżonego Pawła Golonkę na 6 miesięcy więzienia za kradzież aktówki z zawartością gotówki w kwocie 1.600 zł, kosmetyczki i dokumentów na szkodę Janiny Woźnej.

Obronca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w całości i wniósł o uniewinnienie oskarżonego, bądź o warunkowe zawieszenie wykonania kary zarzucając, iż Sąd bezpodstawnie przypisał oskarżonemu winę, gdyż okoliczności wskazywały, że teczkę ze sklepu zabrał na skutek omyłki w przekonaniu, że stanowi ona własność jego kolegi, zawartość jej poprzekładał do kieszeni dla zabezpieczenia znajdujących się w niej przedmiotów i gotówki przed zgubieniem, gdyż zamek w teczce był zepsuty i niewątpliwie teczkę z zawartością zwróciłby właścicielce, gdyby nie została zatrzymana przez funkcjonariusza M.O. w kilka godzin po zabraniu teczki - nad ranem, zanim mógł wyjaśnić omyłkę i skontaktować się z właścicielką. Nadto rewizja wskazuje na rozbieżności w zeznaniach funkcjonariusza M.O. - Korzeńskiego odnośnie początkowego tłumaczenia się oskarżonego co do okoliczności wejścia w posiadanie dokumentów i teczki Janiny Woźniak, odnośnie zaś wymiaru kary podnosi odzyskanie teczki z zawartością przez pokrzywdzoną, niekaralność oskarżonego i jego stan rodzinny.

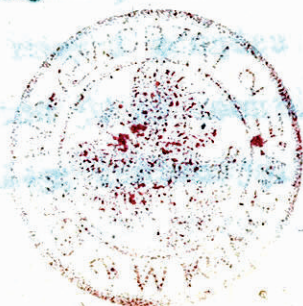
Sąd II-ej instancji uwzględnił rewizję obrońcy jedynie w części dotyczącej kary.

Tłumaczenie się oskarżonego, że aktówkę zabrał omyłkowo sądząc, że stanowi własność jego kolegi - Boligi i nie miał zamiaru jej przywłaszczenia na wiarę nie zasługuje, albowiem nie tylko przekładał do kieszeni pieniądze i inne przedmioty stano-

wiace zawartość aktówki, lecz nadto zdążył część pieniędzy przepić, a zatrzymany przez funkcjonariusza M.O. - Korzeńskiego na dworcu kolejowym w bufecie, podał mu, iż dowód osobisty Janiny Woźnej posiadał, gdyż ta przy okazji żyrowania wekeli pozostawiła go u żony oskarżonego i właśnie miał go odnieść, że kredka i kosmetyczka, wyjęte z aktówki stanowiły własność jego żony a dopiero gdy okazało się to nieprawdą tłumaczył się, że aktówkę dał mu Boliga, którego odprowadzał do pociągu - co również było kłamstwem, gdyż Boliga wyzedł ze sklepu pierwszy, a oskarżony pozostał w sklepie. Sąd słusznie dał wiarę zeznaniom świadka Korzeńskiego co do opisanego wyżej tłumaczenia się oskarżonego po zatrzymaniu go z przedmiotami skradzionymi Janinie Woźnej, albowiem tenże funkcjonariusz M.O. nie znał oskarżonego i nie miał żadnych przyczyn do bezzasadnego obciążenia go, przy czym logicznie wytłumaczył, iż w krótkim zapisku urzędowym i pierwszym lakonicznym przesłuchaniu pominął pierwotne wypowiedzi oskarżonego.

Biorąc jednakże pod uwagę, że oskarżony nie był dotychczas karany, ma na utrzymaniu dwoje małych dzieci, a czynu przestępnego dopuścił się wykorzystując przypadkową okazję, że pokrzywdzona nie poniosła szkody wobec odzyskania teezki z zawartością i zwrócenia jej brakującej gotówki przez żonę oskarżonego, Sąd II-ej instancji zastosował do oskarżonego warunkowe zawieszenie wykonania kary w przekonaniu, że nie powróci on więcej na drogę przestępstwa, tym więcej, że poznał on dolegliwość kary pozbawienia wolności przebywając w areszcie tymczasowym.

J.R.

Na oryginale właściwe podpisać
Za zgodność:

A handwritten signature in blue ink, appearing to be a stylized name or set of initials.

Uzasadnienie

Sąd I-ej instancji skazał oskarżonego Pawła Golonkę na 6 miesięcy więzienia za kradzież aktówki z zawartością gotówki w kwocie 1.600 zł, kosmetyczki i dokumentów na szkodę Janiny Woźnej.

Obronca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w całości i wniósł o uniewinnienie oskarżonego, bądź o warunkowe zawieszenie wykonania kary zarzucając, iż Sąd bezpodstawnie przypisał oskarżonemu winę, gdyż okoliczności wskazywały, że teczkę ze sklepu zabrał na skutek omyłki w przekonaniu, że stanowi ona własność jego kolegi, zawartość jej poprzekładał do kieszeni dla zabezpieczenia znajdujących się w niej przedmiotów i gotówki przed zgubieniem, gdyż zamek w teczce był zepsuty i niewątpliwie teczkę z zawartością zwróciłby właścicielce, gdyby nie została zatrzymana przez funkcjonariusza M.O. w kilka godzin po zabraniu teczki - nad ranem, zanim mógł wyjaśnić omyłkę i skontaktować się z właścicielką. Nadto rewizja wskazuje na rozbieżności w zeznaniach funkcjonariusza M.O. - Korzeńskiego odnośnie początkowego tłumaczenia się oskarżonego co do okoliczności wejścia w posiadanie dokumentów i teczki Janiny Woźniak, odnośnie zaś wymiaru kary podnosi odzyskanie teczki z zawartością przez pokrzywdzoną, niekaralność oskarżonego i jego stan rodzinny.

Sąd II-ej instancji uwzględnił rewizję obrońcy jedynie w części dotyczącej kary.

Tłumaczenie się oskarżonego, że aktówkę zabrał omyłkowo sądząc, że stanowi własność jego kolegi - Boligi i nie miał zamiaru jej przywłaszczenia na wiarę nie zasługuje, albowiem nie tylko przekładał do kieszeni pieniądze i inne przedmioty stano-

Syg. akt VI Kr. 4441/60

Oddano wypis 1461
dnia 7 Wrzes. 1960

Zwrócono wypis 1081
dnia 1-9 Wrzes. 1960

91

Sentencja wyroku

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dn. 7 września 1960 r.

Sąd Najwyższy w Krakowie w Wydziale II Karnym
Revizyjny

na posiedzeniu jawnym w składzie następującym:

Przewodniczący S.S.W. W. Gieciarz (sprawodawca)

Sędziowie: S.W. J. Lewicki

S.W. J. Stanko

Protokolant opł. S. Korman

przy udziale vice-prokuratora Woj. W. Gnegozka

po rozpoznaniu w dniu (ach) 7 września 1960 r.

sprawy Pawła Golonki

oskarżonego z art. 257 § 1 k.k.

z powodu rewizji, założonej przez oskarżonego.

od wyroku Powiatowego Sądu Okręgowego okr. Krakowe w Krakowie
Sądu Grodzkiego

z dnia 30 sierpnia 1960 r. sygn. IV Kp. 3386/60

na zasadzie art. 375, 389, 439 k.p.k. oraz
art. 9 i 17 k.k. o opł. sąd. w spr. karnych.
Zaskarżony wyrok zmienia w oskarżeniu
o karę w ten sposób, że na mocy art. 61 k.k.
wykonanie kary 6 miesięcy wpięcia
zaliczane warunkowo oskarżonemu Pawłowi
Golonce na okres lat 4; w pozostałej części
Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy
i zaskarżka od oskarżonego nie ma skutku

Zig-45 1636 VIII-52 45-K-3-53163 250.000 pap. piśm. IV Ll. 70 gram A4

5. 21

Prisťah 50 z. konštr. postavenia i 75 z. platy sadrovej za II instancije.

Prisťah

Prisťah

Prisťah

Zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy głównej

z dnia 8. viii 1961 r

Spraw P. Golonka

osk. z art. 259 + ka

Termin dnia 7. IX 1961 r. godz. 9:30 sala nr. 37

na sesji wyjazdowej

Skład sądzący:

Przewodniczący V. Cierewicz - sprawozdawca

Sędziowie: J. Lewicki - przewod.

Ławnicy: J. Stankiewicz

Sprawozdawca sędzia

Lp.
Wzwać:

a) oskarżon Jawed Golonka k-77 ✓

b) świadków obr. adw. Wd. Wzarc k-77 ✓

c) biegłych

Zawiadomić:

a) oskarżyciela prywatnego

jego pełnomocnika

b) powoda cywilnego

jego pełnomocnika

Zarządzenie

- c) obrońcę oskarżonego .....
Na mocy art. 4 ustawy z 20.VII.1950 r.
o zmianie przepisów post. karnego (Oz.
U.R.P. Nr 38 poz. 348) zarządzam rozpo-
znanie rewizji przez jednego sędziego.
Kraków, dnia 195
- d) rodziców nieletniego .....
Przes Sąd Wojewódzkiego:
wz.
- e) kuratora nieletniego .....

Inne zarządzenia:

- a) zażądać dostarczenia dowodów rzeczowych .....
- b) w sprawie doprowadzenia na rozpraw. ....
zwrócić się do .....
- c) zawiadomić o wezwaniu (art. 187 k. p. k.) .....
- d) .....

Przewodniczący
Sędzia

Wykonano dnia ..... 19..... r.

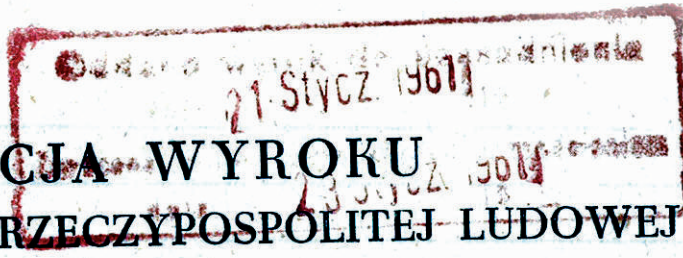
Sekretarz

Dnia
19

ności adresata
ni a — sąsied

Dzień
19..... r.

Sygn. akt. VI Ww 5050/60

SENTENCJA WYROKU W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 20 stycznia 1961 r.

Sąd Najwyższy w Wrocławiu w Izbie VI Karn. Rewiz
Wojewódzki Wydziale

na posiedzeniu ..... jawnym w składzie następującym:

Przewodniczący SSW J. Pauli

Sędziowie: SSW J. Stajko

SSW K. Zangorki (prezesa)

Protokółant opł. J. Vetulani

przy udziale ..... prokuratora S. Michurka

po rozpoznaniu w dniu(ach) 20 stycznia 1961 r.

sprawy Wiktora Włodarskiego

oskarżon ego z art. 151 w zw. z art. 61 ust. 2 18.6.1959 r. Dz. U. p. 228

z powodu rewizji, założonej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego wola m. Wrocław w Wrocławiu
Sądu Powiatowego

z dnia 6 października 1960 r. sygn. VI Wp 3461/60

na podstawie art 375, 438 kpk, art. 9, 10 i 15 dekretu
o apelacjach sądowych w prz. karnym dokonany
wyrok utrzymuje w mocy, z tegoż od
oskarżonego 25 zł honorarij postępowania, 600 zł
opłaty sądowej, 20 zł inancyj.

[Handwritten signatures]

Sygn. akt VI W 15050/60

Protokół rozprawy rewizyjnej

Dnia 20 stycznia 1961 r.

Sąd Najwyższy w Krakowie, Wydz. VI Karno-Reviz.
Wojewódzki

Sprawa Wiktora Włodarczyka osk. z art. 1 §1 w.w.zot.
6 lit. a ust. 2 PK 1959, D.U. p. 228 rozpoznawana z powodu rewizji założonej przez
oskarżonego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w okr. Krakowa z dnia 6. X 1960 r.
Powiatowego

O b e c n i :

Sygn. VI Kp 3461/60

Przewodniczący SSW J. Pauli

Sędziowie: SSW J. Stanke
SSW K. Zarebski

Prokurator S. Michnik

Protokolant apl. J. Velulani

Wywołano sprawę o godz. 13. min. 55 Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę ^{nie?} stawili się: oskarżony, dow. dow.
w adwok.

Sędzia K. Zarebski złożył ustne sprawozdanie stosownie do art.
301 § I k.p.k. i odczytał rewizji oskarżonego w ca-
łości.

Prokurator renonir o utymowanie
wyrok oskarżonego w mocy.

Po sporządzeniu sentencji wyroku Przewodniczący ogłosił ją publicznie oraz przytoczył najważniejsze powody wyroku.

Rekones, god 1425

Protokolant

Wetulan

Przewodniczący

[Signature]

Zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy głównej ^{ref.}

z dnia 22. XII 1960 r.

Spraw *Włodarczyk Wiktor*

osk. z art. *151 ust.*

Termin dnia *20. I* 1961. godz. *13* sala nr. *97*

na sesji wyjazdowej

Skład sądzący:

Przewodniczący *J. Pauli*

Sędziowie: *K. Zarębski - przewod.*

Ławnicy: *J. Ślawko*

Ład.

Sprawozdawca sędzia

Wezwać:

a) oskarżon *Włodarczyk Wiktor* *Wyzienie*
Tarnob

b) świadków

Wyj. 24. XII 60.

c) biegłych

Zawiadomić:

a) oskarżyciela prywatnego

jego pełnomocnika

b) powoda cywilnego

jego pełnomocnika

Zarządzenie

- c) obrońcę oskarżonego .....
d) rodziców nieletniego .....
e) kuratora nieletniego .....

Na mocy art. 4 ustawy z 20.V.1.1950 r.
o zmianie przepisów post. karnego (Dz.
U.R.P. Nr 10, str. 118), z zarządzeń rozpo-
znania rozprawy w sprawie jednego spośród
Kraków, dnia 195

Przes Sąd Wojewódzkiego:
w.s.

Inne zarządzenia:

- a) zażądać dostarczenia dowodów rzeczowych .....
b) w sprawie doprowadzenia na rozpraw. ....
zurócić się do .....
c) zawiadomić o wezwaniu (art. 187 k. p. k.) .....
d) .....

braku
poczy
twier
r.
ono je
Rady
nienie.
ia na
r.

Przewodniczący
Sędzia

Wykonano dnia ..... 19..... r.

Sekretarz

~~LI 02~~

PRZEGLĄD AKT

Sprawy Nr 2574/60/K.D. 213/60

Osk.

Nr p.	NAZWA DOKUMENTÓW	Nr karty
1.	notatka Sturbona z dnia 11.VII.60r.	1.
2	" " " 12.VII.60r.	2-3
3.	" " " 12.VII.60r.	4.
4.	" " z wyjątkiem Wojny Janiny	5.
5.	" " z dnia 12.VII.60r.	6.
6	prot. utrzymania i rewizji orabirtej	7.
7	notatka Sturbona z dnia 12.VII.60r.	8.
8	kwit depozytowy N: 178/60 Golonki Paweł	9.
9.	postan. o wniesieniu dochozienia	10.
10	prot. przedk. imiastka Koneński Henryk	11
11	" " " Wojny Janina	12-13
12	skwitowanie odbioru rzeczy przez Wojny	14.
13	postan. o przedkumieniu wniosku	15.
14	prot. przedk. podej. Golonka Paweł	16-17.
15	wniosek o tymczasowe arestowanie	18.
16	prot. przedk. podej. Golonka Paweł	19-20.
17	postan. o tymczasowym arestowaniu	21.
18	naker. przyjęcia Golonki do więzienia.	22.
19	prot. przedk. imiastka Bubiya Józef	23-24.
20	" " " Koneński Henryk	25-26.
21	" " " Piwowarski Ryszard	27-28
22	" " " Rost Józef	29
23	prot. uroczajowania podej. Katorzidał.	30

Nr p.	NAZWA DOKUMENTÓW	Nr karty
24	postan. o zamknięciu dochodzenia	31
25	stwierdzenie i przeprowadz. dochodzenia	32-35
<i>Sędzią S.</i> <i>Brwini Jęży S. siostr.</i>		

sułtarem w Kosmetyce około 800 zł, a poza tym miał jeszcze pieniężne wliczenia - wane - około 1000 zł. Ostatnie moje rozmowie jest sumaryczna i dlatego tam jest sumaryczna relacja to co mówił osharskiemu o mnie, a w następstwie, że oświadczył sobie przysięgę od kolekcji, że Kosmetyka i kreacja jest równa, że aktorka jest Baliga i tak. Osharskiemu był w stanie mi pokazać, zobaczyć.

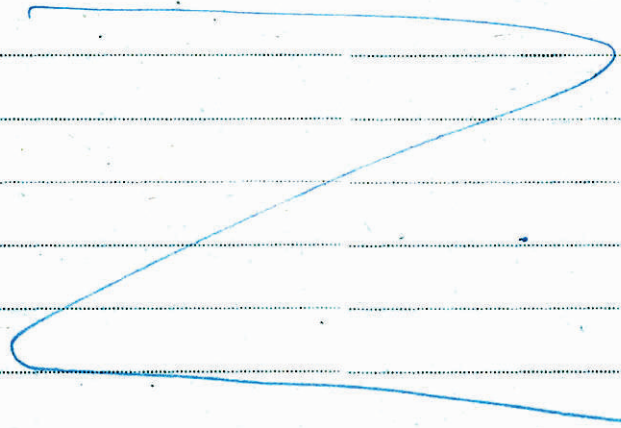
2. Świadeli Yawina Woiuy relacje: jak w protokołach 12 i 13 i dodaje: osharskiemu przysięgł z kolekcją o sklepu górnym jestem uczestnikiem w dniu 11 lipca 1960 r. około godz. 19-tej w momencie kiedy przysięgł kino. Przy był on z Baligą i z Pirowskim - zatrzymali się oni, on o godz. 21-szej - to jest do momentu gdy cały materiał sklep. Jak mi się przed ramieniem, ciałem sklepu wyszła i on wyszła razem - nie wiem. Po przysięganiu osharskiego, jego kolekcja innych klientów nie było, tylko na moment przysięgł AMST, ale kupił 2 butelki wina i wyszedł razem. Osharski i kolekcja byli pijani lecz nie charyzmaty i spokojnie. Osharskiemu był czystym klientem w naszym sklepie. Jedną z kolekcji osharskiego miał wtedy na sobie aktorkę. W aktorce miałam 1620 zł. W milicji odebrałam około 1000 zł - ponad tysiąc, a od niego Górnym dostatek 500 złotych. Osharski i jego kolekcja byli w sklepie cały dzień - jak były ramieniem.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno czynić mu uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 295 k. p. k.)

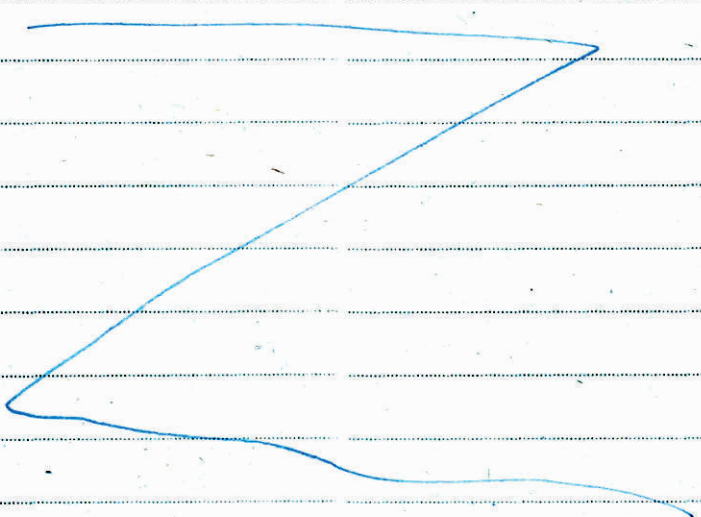
Po wezwaniu świadków na salę, Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść (art. 96 k. p. k.).

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron, świadkowie i biegli podali:

1. Yamiua Woziny lat 37, kienowicilis shlepu, obec
2. Józef Baliga lat 27, slusarz, obec
3. Karel Pimowarslu lat 25, prac. fizyc. obec
4. Henryk Koneuistlu lat 29, funkcyj. n.o. obec.

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie zgodnie z przepisami art. 98 i 100 k. p. k. od świadków: wszystkich

~~Pozostałych świadków i biegłych, strony zwolniły od przyrzeczenia. Sąd postanowił osoby te przesłuchać bez przyrzeczenia.~~

Świadków ponownie usunięto do osobnego pokoju. Biegli, zgodnie z postanowieniem Sądu, pozostają na sali (art. 291 § 2 k. p. k.).

Każdego świadka wzywano na salę osobno i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali.

Świadkowie zeznali: 1. świadkiem Henryk Koneuistlu zeznaje:
zeznanie jak Teratahalek n. 25 i 26 i dołaje uostwarowego

Sygn. akt IV Kp 3386/60 **RESZTA** 82

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 XI 1960 r.

Przewodniczący Wydziału Karnego Sądu Pow. dla Ch. Kr
Sędzia Knehowe

w Knehowe po stwierdzeniu, że rewizja
założona od wyroku z dnia 30 XI 1960 r.

przez osr. Goleńkę Pawła
Aryst. Knehowe

odpowiada warunkom formalnym na podstawie art. 374 k. p. k.

postanowił:

- 1) rewizję wyżej wymienioną przyjąć.

[Handwritten signature]

MS K zarz. 6. Zarządzenie prezesa sądu o przyjęciu rewizji
Drukarnia W-wa, Bema 60. Zam. nr 372/4380

CENTRALNE WIEZIENIE
W TARNOWIE

NR 86/5/60

3386/60

**Sąd Powiatowy dla m. Krakowa
w Krakowie**
Ped. 1 8. LIST. 1960
o godz. 12
Egz. Rub. 1

10 XI 60
Rev

Tarnow, dnia 16 listopada 1960r.

Egz. Nr. 1...

Sądu Powiatowego dla miasta
Krakowa w Krakowie

W załączeniu zwraca się przekazanie na nazwisko
Golónka Paweł, ponieważ został zwolniony z tut. więzienia w
dniu 16.9.1960r.

w.k. w 2-ch egz.

- 1. adresat
- 2. a.a. wyk. JH/SS

Kierownik Działu Rozm. i Ewid.

1-1 *[Handwritten signature]*

2) akta przesać Sądowi Województwa
w Wielkopolsce

3) Zawiadomić o tym: a) oskarżony Bolesław Paweł
b) Pol. Pow. W.
c) adw. Urst. Władysław

ponowić do dysp.
S. Waj. Kw.
skorany na 6 miny
wyjęte

Przewodniczący
Sędzia

Zawiadomienie wysłano dnia 10 XI 1960 r.

Sekretarz

**SĄD WOJEWÓDZKI
W KRAKOWIE**
Pod. 1 0 LIST 1960
ZAL. 10 XI 1950 r.

83

Akt Sądu Plus 3386/60 zawierają kart 83

Dnia 10 XI 1950 r.

XL Kr

Sekretarz

Sąd Por. ds. el. Kuchow

Przetawia Sądowi Najwyższemu w Kuchowie
Wojewódzkiemu

na atek rewizji* wniesionej przez os. Golank
zażalenia Perw. arest Kuchow

Areowan 4 przekazan. 4 dnia 10 XI karta

(pełnomocnicy: karta Uros Wiedysat)

Dnia 10 XI 1950 r.

uf 3405

Przewodniczący
Sędzia

Wojewódzki

Sąd Wojewódzki zwraca akta nadmienając, że

ma z wyrokiem Sędu Wojew.
z dnia 7. IX 1961

Dnia 23. IX 1950 r.

Przewodniczący:

*) Należy skreślić.

K. 48

Przewienie akt sądowi odwoławczemu.

CW 115/On
ZG sam. 368 nakł. 50.000 piśm. kl VII 60 g form. A5

Sąd Powiatowy w Krakowie
w. Krakowie
Pod. 2 5. WRZ 1961
o godz. ....
Egz. .... Rub. ....

konanie incesnej konj.

2

Po sporządzeniu sentencji wyroku Przewodniczący ogłosił ją publicznie oraz przytoczył najważniejsze powody wyroku.

Zakończono o godz. 10⁴⁵

Protokółant

[Signature]

Przewodniczący

[Signature]

Sygn. akt IV Kp 4441/60

90

Protokół rozprawy rewizyjnej

Dnia 7 września 196 1 r.

Sąd Najwyższy w Krakowie
Wojewódzki
Sprawa Teresa Golonka osk. z art. 257 § 1 KK

rozpoznawana z powodu rewizji założonej przez
oskazanego.

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 30 VIII 196 0 r.
Powiatowego

O b e c n i: Przewodniczący S.S.W. W. Gielesier IV Kp 3386/60

Sędziowie: J.W. J. Lewicki

S. U. G. Staiko

vice Prokurator Woj. W. Gniepziak

Protokółant opl. s. S. Kowalski

Wywołano sprawę o godz. 10 min. 35 Rozprawa odbyła się jaśnie.

Na rozprawę stawili się: osk. Teresa Golonka
nie stawili się, doszł doprecyzowania o składach
stawili się jego obrońca osk. Ukor.

Sędzia S.W. W. Gielesier złożył ustne sprawozdanie stosownie
do art. 301 § 1 k. p. k. i odczytał

Obrońca osk. wnosi i wywodzi je
w rewizji pisemnej.

Prokurator wnosi o zawieszenie wy-

konanie incesnej konj.

2

Po sporządzeniu sentencji wyroku Przewodniczący ogłosił ją publicznie oraz przytoczył najważniejsze powody wyroku.

Zakończono o godz. 10⁴⁵

Protokółant

[Signature]

Przewodniczący

[Signature]

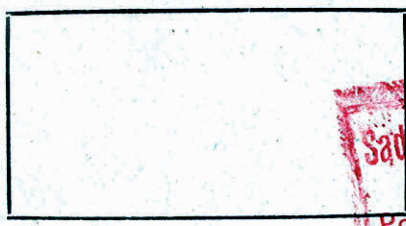
Sygn. akt 10 kyo. 3461 / 60050 / 50
Akta niniejsze zawierają 50 kart ponumero-
wanych Kielonie, dnia 21 XII 1950

**SĄD WOJEWÓDZKI
W KRAKOWIE**
Sekretarz
Pod. 22 GRU. 1960
ZAL. *oficjalnie*

Sąd Wojewódzki w Kielonie przedstawia
Powiatowy Najwyższemu w Kielonie
niniejsze akta sądowi oh. Włodarczyka Wiktora
na skutek rewizji Kielonie (karta 41)
zażalenia Kielonie od wyroku - postanowienia - zarządzenia z dnia 6 X
Kielonie 1960 r. (karta 34)

Odpowiedź na rewizję karta
zażalenie

Pełnomocnicy: karta
W załączeniu akta pomocnicze sygn. Kielonie
dnia 21 XII 1950 r.

Przewodniczący Wódzianu *[Signature]*

**Sąd Powiatowy dla m. Krakowa
w Krakowie**
Pod. 4. LUT. 1961
o godz. Zal.
Egz. r. 50a 1950 25.000 At Kwil. Kl. 7.60

konanie incesnej konj.

2

Po sporządzeniu sentencji wyroku Przewodniczący ogłosił ją publicznie oraz przytoczył najważniejsze powody wyroku.

Zakończono o godz. 10⁴⁵

Protokółant

[Signature]

Przewodniczący

[Signature]

SĄD POWIATOWY DLA MIASTA KRAKOWA
W KRAKOWIE, ULICA SENACKA 1
WYDZIAŁ IV KARNY

VI. Kn. 4441/60

SĄD WOJEWÓDZKI
W KRAKOWIE

Pod. 2 2. LIST 1960

Data 21 XI 60

IV kwp 33 86/60

Do
Sądu Wojewódzkiego w Krakowie
w Krakowie
Prezesa Sąd. Revisoryj.

W śledztwie rewizyjnym przedstawionym w dniu 10 XI 60
Spół. przedstawienie przesłuchanie od-nes. Gólski
Pawła z relacją w piśmie.

Prezes Sąd. Revisoryj.

Nr _____

W Y R O K.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia _____ 193__ r.

Sąd Grodzki w _____

w osobie Sędziego _____

w obecności Protokółanta _____

po rozpoznaniu w dniu _____ 193__ r.

sprawy z powództwa _____

przeciwko _____

o _____

zasadza od _____

Gdyby oskarżony miał zamiar przywłaszczenia, to niewątpliwie nie udałby się w publiczne miejsce, na dworzec kolejowy ze wszystkim i to w stanie podpadającym na pierwszy rzut oka organom M.O., a przeciwnie odrzuciłby od siebie tak teczkę^{jak} i dokumenty.

Co więcej, mając zamiar przywłaszczenia udałby się oskarżony do mieszkania przy którym był nieopodal i tam pozbyłby się w łatwy sposób wszystkiego co mogłoby go obciążyć. Nie uczynił tego, bo obawiał się wyrzutów żony za swoją nieobecność i tym bardziej spotkałby się z odpowiednią odprawą gdyby okazał obcą teczkę i dokumenty na nazwisko obcej tak jemu/ze zdjęcia i nazwiska nie znał J. Woźniak/ jak i żonie kobiety.

W tych warunkach zrozumiałe jest postępowanie oskarżonego, który poza zaspokojeniem pragnienia chciał przeczekać do pójścia do pracy na dworcu kolejowym.

Jak wynika z zapisku służbowego k. 6 sporządzonego przez św. Korzeńskiego i protokołu zatrzymania i rewizji^{k. 7} sporządzonego przez tego samego świadka to oskarżony od początku wyjaśniał, że aktówka którą posiada oraz dokumenty należą do jego kolegi Józefa Baliği.

Tenże świadek Korzeński zeznając jako świadek w dochodzeniu najpierw zeznał, tak, jak wyjaśniał oskarżony, że teczka z zawartością należy do Baliği.

Tymczasem niezrozumiałe jest zupełnie dlaczego ten świadek powtórnie zeznając w dochodzeniu podał historię o, żyrowaniu weksla i o tym jakoby dokumenty na nazwisko Woźniak należały do rzekomej koleżanki żony oskarżonego. Zeznania te powtórzył na rozprawie i różnicę wyjaśnił lapidarnym powiedzeniem, że pierwszy raz był przesłuchiwany niedokładnie. W ustach funkcjonariusza M.O. brzmi to aż nazbyt naiwnie.

Oskarżony na rozprawie zaprzeczył by takie wyjaśnienia składał, a za prawdziwością tego przemawia to, co zostało umieszczone przez św. Korzeńskiego w dwu kolejnych zapiskach/k. 6 i 7 /i jego pierwszym zeznaniu.

Tak w toku śledztwa jak i na rozprawie sądowej stwierdzonym zostało, iż ze zdjęcia z dowodu osobistego nie można było rozpoznać pokrzywdzonej Woźniak, a ta sama podała, iż na ten brak podobieństwa zwracano jej dawniej uwagę przy staniach o wydanie paszportu.

Inna niż powyżej przedstawiona ocena okoliczności faktycznych przyjętych za podstawę wyroku jest więc błędną.

Jak wynika z zeznań złożonych na rozprawie przez św. J. Woźniak, to świadek nie była pewna tego, czy z gotówki znajdującej się w teczce nie brała jakiejś kwoty na inne potrzeby bądź to do wydawania klientom.

Tak więc i ustalenie, iż oskarżony wydał coś z pieniędzy znajdujących się w teczce nie wytrzymuje krytyki tym bardziej, że przy zepsutym zamku banknoty mogły też wypaść. Oskarżony nie miał wcześniejszej możliwości

Gdyby oskarżony miał zamiar przywłaszczenia, to niewątpliwie nie udałby się w publiczne miejsce, na dworzec kolejowy ze wszystkim i to w stanie podpadającym na pierwszy rzut oka organom M.O., a przeciwnie odrzuciłby od siebie tak teczkę^{jak} i dokumenty.

Co więcej, mając zamiar przywłaszczenia udałby się oskarżony do mieszkania przy którym był nieopodal i tam pozbyłby się w łatwy sposób wszystkiego co mogłoby go obciążyć. Nie uczynił tego, bo obawiał się wyrzutów żony za swoją nieobecność i tym bardziej spotkałby się z odpowiednią odprawą gdyby okazał obcą teczkę i dokumenty na nazwisko obcej tak jemu/ze zdjęcia i nazwiska nie znał J. Woźniak/ jak i żonie kobiety.

W tych warunkach zrozumiałe jest postępowanie oskarżonego, który poza zaspokojeniem pragnienia chciał przeczekać do pójścia do pracy na dworcu kolejowym.

Jak wynika z zapisku służbowego k. 6 sporządzonego przez św. Korzeńskiego i protokołu zatrzymania i rewizji^{k. 7} sporządzonego przez tego samego świadka to oskarżony od początku wyjaśniał, że aktówka którą posiada oraz dokumenty należą do jego kolegi Józefa Baligi.

Tenże świadek Korzeński zeznając jako świadek w dochodzeniu najpierw zeznał, tak, jak wyjaśniał oskarżony, że teczka z zawartością należy do Baligi.

Tymczasem niezrozumiałe jest zupełnie dlaczego ten świadek powtórnie zeznając w dochodzeniu podał historię o, żyrowaniu weksla i o tym jakoby dokumenty na nazwisko Woźniak należały do rzekomej koleżanki żony oskarżonego. Zeznania te powtórzył na rozprawie i różnicę wyjaśnił lapidarnym powiedzeniem, że pierwszy raz był przesłuchiwany niedokładnie. W ustach funkcjonariusza M.O. brzmi to aż nazbyt naiwnie.

Oskarżony na rozprawie zaprzeczył by takie wyjaśnienia składał, a za prawdziwością tego przemawia to, co zostało umieszczone przez św. Korzeńskiego w dwu kolejnych zapiskach/k. 6 i 7 /i jego pierwszym zeznaniu.

Tak w toku śledztwa jak i na rozprawie sądowej stwierdzonym zostało, iż ze zdjęcia z dowodu osobistego nie można było rozpoznać pokrzywdzonej Woźniak, a ta sama podała, iż na ten brak podobieństwa zwracano jej dawniej uwagę przy staniach o wydanie paszportu.

Inna niż powyżej przedstawiona ocena okoliczności faktycznych przyjętych za podstawę wyroku jest więc błędną.

Jak wynika z zeznań złożonych na rozprawie przez św. J. Woźniak, to świadek nie była pewna tego, czy z gotówki znajdującej się w teczce nie brała jakiejś kwoty na inne potrzeby bądź to do wydawania klientom.

Tak więc i ustalenie, iż oskarżony wydał coś z pieniędzy znajdujących się w teczce nie wytrzymuje krytyki tym bardziej, że przy zepsutym zamku banknoty mogły też wypaść. Oskarżony nie miał wcześniejszej możliwości